

יהודית לויזן. שני שירים

בית הבד

בד עתיק	נפשה	אחר-כך
אבל השמן לא	מלחמת האור והחשך	בכינו
הספיק.	בקצקוע	מצירים אריגים
אבן הריחים	מצרי.	צבעוניים
עוד	דרקונים השתוללו	על קירות
עומדת	מסתלסלים מעל	המערה.
דוממת	השערים.	פעם אשה גבוהה
ממתינה	פעם הנה כאן	חרכה
לגאלה.	בית	את תהומות

אני חותרת בסירת-מתים מצרית

אני חותרת בסירת-מתים

הופך	מצרית
לאור	כף ידי
נחש מרגיש	פתוחה.
צפור.	אדוות קלילות
ועולה תפלה	רוקדות סביבי
מתוך המצולה :	נחש מסביר פנים,
"בואי כלה"	לקוי חמה

כָּל הַחֲשִׁיכוֹת שָׁרוֹת עִכְשׁוֹ

כָּל הַחֲשִׁיכוֹת
שָׁרוֹת עִכְשׁוֹ אֶת
עוֹמֵק הַהַרִים
הַמִּתְנַבְּאִים
לְעַץ
וּבְעֵנָפוֹ
אִמָּא
אִבָּא
וְתִינוּק
מְחַבְּקִים.

כָּל הַחֲשִׁיכוֹת
שָׁרוֹת עִכְשׁוֹ אֶת
עֲבְרֵי הַזְּמַן
אֶת הַשִּׁירִים
הַמִּתְנַבְּאִים
לְאוֹר
לְרוּחַ
לְשִׁמְמָה.

בְּקוֹלוֹנֵעַ "תִּמְר" / יְהוּדִית לוֹיזוֹן

בְּרַכַּת "הַפּוֹעֵל"
וְהַעֲשָׂבִים הַשּׁוֹטִים
הַמִּתְמַרְדִּים בְּפְרָאוֹת
מְסַפְּרִים אֶת
הַסְּפוֹר הָאֲחוֹרֵי
שֶׁל יְלָדוֹתַי.

בְּקוֹלוֹנֵעַ "תִּמְר"
גִּיּוֹלֵי אֲנִדְרִיּוֹס
שָׂרָה אֶת "צְלִילֵי הַמוֹסִיקָה",
אֲבָל הַבוֹר הַפְּעוֹר
זֶה שָׁנִים
מִתַּחַת לְמִים
הַקְּפוּאִים שֶׁל